

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor práce: Daniel Fér
Název: SCHOENEBECKOVO POSTPEDAGOGICKÉ DÍLO
A JEHO MYŠLENKOVÉ KOŘENY
V RÁMCI DĚJIN TEORIÍ VÝCHOVY
Akademický rok: 2012/2013
Vedoucí diplomové práce: PhDr. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Diplomant předkládá diplomovou práci o rozsahu 65 číslovaných stran (do Závěru včetně 60 stran). Práce má výbornou grafickou úroveň, ke stránce stylistické nemám vážnější připomínky, gramatické nedostatky jsou následující: několikrát chybí větná čárka – např. s. 18: „Tyto jsou ... postavení toho kdo je zastává“, s. 19: „...a vzájemným útokům má za následek...“; s. 19 chybějící písmeno: „Život v pedagogickém systému, ...“, s. 22: „...potřebné po pozdější srovnání.“ Záměna písmena: s. 38: „...musí to výt jiný druh“; záměna „i“ „y“: s. 55: „vyplívá“ – na této straně častěji, dále i na s. 56, 60. Odkazy na prameny jsou uváděny ve správné formě a smysluplně.

V Úvodu autor označuje jako základní účel práce prozkoumání kořenů Schoenebeckova myšlení, porovnání jeho díla s díly jiných teoretiků výchovy, vytvoření náhledu, jak za různými přístupy stojí rozdílná východiska, analýza základních východisek pedagogiky a formulace možných odpovědí Schoenebeckovi.

Po představení Huberta von Schoenebecka a jeho díla, je věnována poslední část první kapitoly rozboru Schoenebeckovy teorie amikace. Druhá kapitola je přehledem vybraných teorií výchovy pro navazující třetí kapitolu, která zkoumá kořeny a inspirace Schoenebeckovy teorie amikace. Ve čtvrté kapitole autor přiznává, že shledává Schoenebeckovu logiku od axiomů (lidských práv) k důsledkům (teorii amikace) správnou a připojuje: „Jsou-li východiska správná, na přijatelnosti důsledků nezáleží, jsou nutné.“ (s. 54, srov. s. 60) Ano, to by platilo v jakémsi vakuu či čistě vědeckém prostředí, avšak ve světě živém – neustále se přirozujícím (nikoli vyrábějícím) – taková logika není uplatnitelná. Samozřejmě, že pak musíme také přijmout radikální ne-jistotu při konkrétní výchově, v konkrétním žití života. To si však autor uvědomuje a připomíná konečnost člověka oproti Schoenebeckovu tvrzení o osobní nekonečnosti. Nicméně v páté kapitole diplomant nabízí také další vlastní odpovědi či kritiku Schoenebeckovi.

Předkládaná práce se může stát inspirativní pomůckou pro všechny, kterým leží na srdci skutečná výchova a vzdělávání natolik, aby promýšleli vlastní či vůbec možná východiska.

Navrhuji se při obhajobě věnovat:

- 1) problematice komunikace při amikativním jednání – lze o „výměně názorů“ hovořit jako o „komunikaci“? Může někdy dojít při amikativním jednání k „dialogu“?
- 2) Prosím o vyjasnění k principu „sociálnost“ (s. 18): „sociálnost je automatismus“ a zároveň je řečeno, že člověk potřebuje lásku druhých; kde se však bere tato potřebná láska, když každý usiluje o dobré jednání s druhými „automaticky“? Může člověk „potřebovat“ „automatickou lásku“?

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě. Navrhované hodnocení: výborně (1).

V Praze dne 6. května 2013

PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.